

Տ. ՆԵՐՍԵՍ ԱՎԱԳ ՔԱՆԱՆԱ ՆԵՐՍԵՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ

ՏԱՃԱՐՈՒՄ

ԿԱՆԱԶ ԿԻՐԱԿԻՒՆ

(14 ապրիլի 2002 թ.)

«Յանուն Տօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամեն»:

Սիրելի հավաքացյալ եղբայրներ և քույրեր.

Նախքան քարոզիս անցնելը սրբի անկեղծ պարպականություն եմ համարում խորին շնորհակալություն հայտնել Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին, որ կրկին անգամ ինձի շնորհել է այս առիթը Սրբազան Պատրարագ մատուցելու Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում: Տարիներ առաջ շատ ավելի հաճախ կայցելեի և ինձի համար մեծ հուզմունք է երկար բացակայությունից հետո կրկին անգամ կանգնել այս Ս. Սեդանի վրա և Սրբազան Պատրարագ մատուցել:

Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին յուրահապուկ է այն իմաստով, որ Զարկկին հաջորդող կիրակիներին փայլա է շատ որոշիչ անվանումներ՝ Նոր կիրակի, և այսօր Կանաչ կիրակի, հաջորդ կիրակին կկոչվի Կարմիր կիրակի: Դրա համար էլ մեր Հայրերը երբեմն այս կիրակիներին կոչում են գունագեղ կիրակիներ, որովհետև գույները իրենց խորհուրդներն ունեն. սպիտակը, որ խորհրդանշել է նորի, կանաչը, որ խորհրդանշել է վերազարթումի, և կարմիրը, որ խորհրդանշել է պայքարի:

Երբ որ Քրիստոս հարություն առավ, առաքյալներին թելադրեց և նրանց միջոցով հիմնեց Եկեղեցին, որի անդամն ենք դառնում հավաքով: Հովհաննեսի Ավետարանի այսօրվա ընթերցվածում պարմվում է, թե ինչպես Նիկողեսոս անունով մի իշխան մոլորեցրել է Հիսուսին և ուզում է անդամ դառնալ Իր քարոզության, Իր վարդապետության, Իր առաքելության: Եվ Հիսուս նրան շատ պարզ պայման է առաջադրում, թելադրանք է անում. «Եթե ուզում ես, - ասում է, - ինձ ծառայել, եթե ուզում ես իմ վարդապետության հետևել, պետք է ծնվես, նորից պետք է ծնվես»: Եվ քրիստոնեական Եկեղեցին, սիրելի եղբայրներ և քույրեր, հենց այդ առիթը փակեց մարդուն: Երբ որ Եկեղեցին ստեղծվեց, ամեն մարդ սկսեց անդամ դառնալ այդ Հաստատության՝ շնորհիվ հոգևոր մկրտության:

Մարդ երկու անգամ է ծնվում. մի անգամ ծնվում է իր մարդկային ծնունդով, իսկ երկրորդ անգամ՝ հոգևոր ծննդյամբ: Իսկ հոգևոր ծնունդը լինում է հավաքով: Հավաքն է, որ մարդուն պահանջում է վերաքննել իր էությունը, վերաստեղծել իրեն ավելի լավ, ավելի բարի, ավելի վայել: Եվ դրա համար էլ մեր ժողովուրդը Նիկողեսոսի պես սրանից 1700 փարի առաջ իրեն նվիրեց Հիսուսին, վերստեղծեց իրեն՝ ընդունե-

պես, ինչպես Սիմոն Կյուրենացին, ասում է Խրիմյան Կաթողիկոսը: Երբ որ Տիսու Խաչը փանում էր Գողգոթա, Սիմոն Կյուրենացի անունով մի անձ մոտենում է և Տիսուսի փոխարեն խաչը վերցնում և բարձրացնում է Գողգոթա: Եվ Խրիմյան Հայրիկն ասում է. «Որպեսզի ես կարողանամ հայ ժողովրդի Խաչը բարձրացնել, առաջ փանել, դուք էլ Սիմոն Կյուրենացու պես պետք է գորավիզ լինեք ինձի»:

Շատ կարևոր և հիմնավոր պարզամ է: Ամեն մեկս անդամ ենք այս Եկեղեցվո և ամեն մեկս կարիքն ունենք վերանորոգումի, վերազարթումի: Եվ դրա համար պարավոր ենք, սիրելի եղբայրներ և քույրեր, ո՛չ միայն հավաքալ, ո՛չ միայն ասել՝ քրիստոնյա ենք, այլև այդ հավաքքին պաշտպան կանգնել: Եվ դրա համար փաստերի կարիք չունենք, որովհետև հաջորդ կիրակին, որ Կարմիր կիրակին է, փառավոր կերպով ցույց կու փա, թե ինչպես հայ հավաքացյալներն իրենց արյունի գնով փեր են կանգնել իրենց հավաքքին:

Եվ այսօր, սիրելի եղբայրներ և քույրեր, մինչև 1991 թ. Հայոց Առաքելական Եկեղեցին 70-75 փարի գրնվեց սովետական կարգավիճակի փակ: Եվ շարերը արփատահմանի մեջ արդեն Հայ Եկեղեցու կործանումը համարել էին ամբողջական: Հայեր կային դուրսը, դրոնք չէին հավաքում, որ Հայոց Եկեղեցին կարող է դիմանալ այդ 75 փարիների նման քաղաքականությանը և դուրս գալ վերանորոգված: Մակայն ամեն մեկդ ձեր հավաքքը պահեցիք ձեր արյան գնով: Եվ շար քիչ ժողովուրդներ կան, որ կարող են այդպես համարձակորեն և պարմականորեն ասել, որ այդպես են եղել:

Սիրելի եղբայրներ և քույրեր, ամեն մեկս Նիկողեսմոսի պես, երբեմն, մենք մեզի պետք է այդ հարցը փանք՝ ի՞նչ է նշանակում Քրիստոսին հեղնել, ի՞նչ է Քրիստոս պահանջում մեզնից իրեն հեղնելու համար. վերանորոգում, վերազարթում: Եվ վերազարթում, վերանորոգում ո՛չ թե ֆիզիկական իմաստով, այլ հոգևոր իմաստով:

Իմ համեստ մաղթանքն է և աղոթքն է, որ դուք՝ ամեն մեկդ հավաքարիմ մնաք Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցվո ավանդություններին, այնպես, ինչպես Խրիմյան Հայրիկը խնդրում է, և դրանով նաև ապահոված կլինենք Հայոց Եկեղեցվո հավերժությունը, այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. ամեն: